

SZERKESZTŐI IRODA

Belmagyar-utca 47-dik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzandók.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Egész évre 16 frt. vagy 32 korona. Negyed évre 4 frt. vagy 8 korona. Félévre 8 frt. „ 16 korona. 1 hóra 1 frt 50 kr. vagy 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33. szám.

HIRDETÉSI DÍJAK:

Egy ccentimetrenyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok érdekvélményben résztulnak. Reclam sora: 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyilvántartási díjak:

garmand sora után 20 kr. fizetendő.

Az Emke főhadi szállása.

— Két cikk. —

I.

Az úgynevezett „Fővárosi Lapok”, melyet Vadnai Károly a magyar hölgyek számára alapított és szerkesztett hosszú időn át, alig néhány hónap óta Szana Tamás kezébe jutott.

Az új szerkesztő nem csak a lap technikai kiállítását illetően, hanem szellemében is jelentős változtatásokat eszközölt.

Ujabb időben gyakran találkoztunk a lap hasábjain úgynevezett társadalmi — politikai, olykor filozofikus irányú cikkekkkel.

Némelyik cikkben igyekezik is eltalálni a közhangulatot, azonban olykor-olykor tendenciózus cikkek is látnak napvilágot a lap hasábjain, amelyek nagyon is magukon viselik a teljesen korlátozott egyéni felfogás bélyegét.

E lap vasárnap megjelent számában is ilyen irányzatú cikkek találkoztunk.

Az van czímül adva neki: „Az Emke milliója.”

A cikk írója arra a végkövetkeztetésre jut egy csomó hamis ténybeli állítás és még hamisabb premiszak után, hogy az Emke székhelye immár nem jó helyt van Kolozsvárt, tehát az erdélyi részek egykori fővárosában, hanem mulhatatlanul Budapestre kell áthelyezni a főhadi szállást.

Mielőtt elmondanók a nézeteinket a dolog érdemére nézve, lássunk néhány tételt, amelyekkel a cikkíró e javaslatát indokolni megkísérelti.

Egyebek közt ilyen kitételek foglaltatnak a cikkben.

„Nem lévén semmi remény arra, hogy az egyesület Kolozsvárt még nagyobb társadalmi akciót tudjon kifejteni, mint a minőt eddig kifejtett, elérkezettnek látszik az idő, hogy az Emke elhagyja (?) az erdélyi részeket és főhadiszállását Budapestre helyezze át.”

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1893. május 30.

Deésen.

Deésen kétségkívül meglátszik, hogy a mustra-megye vezérvárosa. Meglátszik, hogy egykori kormányzója: br. Baffy Dezső, mennyire áramlatba hozta a nemzeti eszméket, mert ezeknek hullámverése még most is érezhető. Ez magyarázza meg azt a határtalan lelkesedést, melylyel a derék deésiek az Emke vendégeit fogadták és azt a sok előzékenységet, a melylyel kitüntették az érkező idegeneket.

A leggonoszabb nyelv sem mondhat rosszat, mert ha lett volna is, vagy ha volna is valami gyöngéjük, azt alaposan eltakarták. Tordát szereti a közvélemény a roz 20 krajczárosokkal, a hidjával, felirataival és okos malacokzával viccelni, de Deésnek csak a viczinális vasutja volt állandó célpont a gonosz nyelveknek, a melyre ráfogták, hogyha valaki a kolozsvári indóháznál felelte magát és a deési vonat elindult, még mindig beérte Szamosfalvánál, ha egy kis gyors menet rendezett. A masináját úgy hívták és úgy hívják ma is, hogy kávéőrli. Hanem ez is elvult dugva. Valóságos M. Á. V. szállított. Egy szóval Deés kifogástalanul viselte magát.

A Baffy Dezső nemzeti politikája nem tudta ugyan megtörni az oláhok gyűlöletét, a szászok közönyét és sulférjós gravitálását, de a zsidók kozmopolitizmusát alaposan lelohasztotta. Nem lehet tudni biztosan mennyi abból az őszinteség és mennyi a látszat, de annyi tény, hogy a deésiek megmutatták, hogy

„Hapénz, vagy erőgyűjtés elérése a cél, akkor az Emke kolozsváris szerepét végezték.”

„Az egyesület maga nagy és tiszteltetreméltó hivatását jelenlegi székhelyén soha (!) betölteni nem lesz képes.”

Kifejezést adunk ismételtelen azon meggyőződésünknek, hogy az egyesület szerepe az erdélyi részekben lejárt, (?) s hogy az Emke részére életképes jövőt csak Budapestnél látunk.”

Ezzel a kifejezéssel végződik a cikk.

Komolyabb természetű érvek és indokokra az egész cikkben egyáltalán nem találtunk, mint a melyeket kinyomatlan fennebb közöltünk.

Már most, ha valaki, a ki érdekeldik ama szent ügy iránt, melynek szolgálatában az Emke áll, s a melynek érdekében tényleg páratlanul álló akciót fejt ki, még pedig a nagy ügyhöz méltó és szemmel látható sikerrel — most e cikk elolvasása után tudomást akar venni arról, hogy azt a ki e cikket írta és arra a végkövetkeztetésre jutott, hogy az Emke szerepe az erdélyi részekben már lejárt — minő komoly és méltánylásra számítható indokok vezették, annak csakugyan nehéz helyzete van.

Mert mi bármennyire igyekeztünk bár csak egyetlen komoly és elfogadható érvet találni, a cikk ismételt átolvasása után sem voltunk képesek ilyet feltalálni és most az első benyomások alattcsak is a csodálat hangján tudunk a kérdéses cikkről megemlékezni.

Csodáljuk úgy a felfogásban jelentkező cinizmust, valamint azt a különös argumentációt, a melynek révén aztán arra a végkonklúzióra jut a cikkíró, hogy „az Emke szerepe az erdélyi részekben már lejárt.”

Csodálatosnak tartjuk e magában álló felfogást annál is inkább, mert nemcsak a közhangulat, a közmegegyezés szó ellene, hanem ellene szól elsősorban az a nagy cél, mely az Emkét létrehozta és az a nagy

érdek, a melynek előbbreviteleért az Emke eddigi összes tevékenységét kifejtette, és ellene szólnak a tények, a melyekre az Emke eddigi működése után rámutathat.

Am tekintünk körül ez érdekes csoportban, s lássuk hol az igazság?

Politikai hírek.

Wekerle Bécsben. Az Extrapost mai száma jelenti: Wekerle magyar miniszterelnök Bécsből Budapestre utazott, hogy a főrendiháznak hétfői ülésén, a melyen a tanítói fizetések rendezéséről szóló törvényjavaslat kerül tárgyalás alá, támogassa gróf Csáky kultuszminisztert, a kinek a legutóbbi események következtében megrendült állása egy esetleges újabb vereséget a főrendiházban nem bírna meg. Illetékes bécsi körök sokkal nagyobb jelentőséget tulajdonítanak a főrendiház legutóbbi bizalmatlansági szavazatának, mint a minő csekély jelentőségűnek azt Wekerle feltüntetni igyekezik. Gróf Tisza Lajosnak az ő Felsége személye körüli miniszternek amaz indítványai, a melyekkel a főrendiházi ellenzéket meg akarta törni, nem nyerhették ki a király jóváhagyását.

Csikmegye az egyházpolitikáról. Csik vármegye május 25-én nyilatkozott az egyházpolitikai kérdésekről Budapest ismeretes átirata alapján. Bocskor Béla ügyvéd a körlevél tárgyalásának a napirendről való levételét indítványozta, míg Mikló Árpád képviselő a liberális egyházpolitika mellett mondott beszédet. Györfly Gyula képviselő szintén a liberális reformok ellen szölt, de a közgyűlés 60 szavazattal 42 szó ellenében a liberáliszmus mellett foglalt állást.

A méltóságos Ház.

Budapest máj, 29

A főrendiház ma délelőtt Szilágyi József koronázó elnöke alatt nagyon látogatott ülést tartott. A klerikális ellenzék gróf Zichy Nándor vezetése alatt nagy számmal jelent meg. De szembenálltak vele a liberális főrendi tagok tömör sorai: a protestáns püspökök, főispánok és a többi kinevezett főrendek.

E szokatlan érdekű és abban leli magyarázatát, hogy mára volt kitérve a tanítói fizetések rendezéséről szóló törvényjavaslat tárgyalása, melyet a minap gr. Zichy Zándornak egy taktikai fogással elhalasztatnia sikerült. A ház belügyeinek

elintézése után következett a napirend során a tanítói javaslat.

Gróf Zichy Nándor ma újból megkísérelte a törvényjavaslat tárgyalásának megakasztását. Indítványt nyújtott be az iránt, hogy a tárgyalás észre halasztassék ez indokolta azzal, hogy a primás Rómában van, a főrendek nagy része Bécsben, a hol különféle udvari ünnepek folynak; hozzátette, hogy ha a főrendek módosítást tesznek a javaslaton azt a képviselőház úgy sem tárgyalhatja már.

De gróf Csáky Albin közoktatásügyi miniszter nem volt hajlandó a felhozott indokok alaposágát elismerni és kérte a törvényjavaslat tárgyalását.

A főrendek többsége a miniszter nézetéhez csatlakozott és a törvényjavaslat tárgyalásának elhalasztásába nem volt hajlandó beleegyezni. Erre gróf Zichy Nándor és párhívei tüntetőleg kivonultak a tereméből. Oda kűnn, az előcsarnokban egy ideig tanácskoztak a további teendőkről iránt, azután egy pár bizalmi embert hátrahagyva, eltávoztak.

Ezután kezdetét vette a törvényjavaslat általános tárgyalása. Elsőnek gr. Zichy Antal szólalt fel, a kinek a részletekre nézve volnának ugyan megjegyzései, különösen azt óhajította volna, hogy a minimum 400 forintban állapítsák meg, de azért tüdőzli a „törvényjavaslatot s azt részleteiben is elfogadni kész. Ellenkező álláspontot foglalt el Metianu János aradi román gör. kel. püspök, a ki a törvényjavaslat által egyháznak önkormányzati jogát látta, s érte s azért annak mellőzését kéri.

Metianuval szemben Szász Károly reform. püspök nagy hatással védelmezte a törvényjavaslatot Különösen az a kijelentése találkoztunk általános élénk helyesléssel, hogy gyanus előre az olyan autonómia, mely meg az ellenőrzésnek azt a mértékét is perhorreszkálja, melyet a törvényjavaslat ad az államnak. Ha ő a vezetés alatt álló valamely tanintézet ellen mertlne fel az erkölcsstelen vagy államellenes tizmek vádjá, szóló maga kivánná a legszigorubb és legnyilvánosabb vizsgálatot, hogy az iskola ezen vádnak még árnyékától is megszabaduljon.

Popea Miklós karánsebesi román gör. kel. püspök szintén a törvényjavaslat ellen nyilatkozott.

Hasonló szellemben nyilatkozott Román Miron nagyszombi román metropolita, a ki a többi közt azt is kifogásolta, hogy a törvényjavaslat napirendre tűzésénél

nem voltak tekintettel a görög pünkösdi ünnepekre.

Az elnök erre megjegyezte, hogy egy részről a képviselőház, más részről a delegációk tléseése miatt a tárgyalás nem volt máskorra kitűzhető.

Beöthy Zsigmond védte a törvényjavaslatot Román Miron azon vádjával szemben, mintha azzal a kormány a nemzetiségek szabad mozgását akarná korlátozni s röviden a törvényjavaslat elfogadása mellett nyilatkozott.

Gr. Szapáry István kijelentette, hogy a törvényjavaslat általánosságban elfogadja, de óhajította volna, hogy a felekezetek aggályainak megnyugtatósa szempontjából a részletes tárgyalás észre halasztassék.

Ezután a vita berekesztvén, gróf Csáky Albin miniszter emelt szót, a törvényjavaslat ellen felhozottak megczafolására.

Gróf Csáky Albin beszéde után a főrendiház, felállással szavazván elfogadta a törvényjavaslatot. A szavazásnál csakis a három görög keleti főpap maradt ülve. Ezután részleteiben is elfogadták a javaslatot a folytatták a napirend tárgyalását.

Eötvös Károly Czegléden.

Károlyi Gábor gróf Czegléd város országgyűlési képviselője vasárnap délután beszámolóját tartotta választói előtt.

Czegléd város képviselője több képviselőházi kiséretében utazott a választók területére. Társaságában voltak Eötvös Károly, Nagy Gyula és Starman György orsz. képviselők.

Az érkező vendégeket a pályaházban lelkesen fogadták a polgárok. Onnan behajtottak a városházra, hol B. Molnár Sámuel a czeglédi függetlenségi párt elnöke üdvözölte a város képviselőjét.

A lelkes éljenzés elhangzása után Károlyi Gábor lépett a szószeke, elmondván beszámolóját.

Majd Eötvös Károly emelt szót, többek közt így nyilatkozván az egyházpolitikai reformokról és a függetlenségi pártban történt szakadásról:

Borzasztó mulasztása volt a kormánynak, hogy sohasem magyarázták sem a népnek, de még a képviselőháznak sem, hogy miben állanak tulajdonképen az egyházpolitikai kérdések.

Az állami anyakönyvek behozatalának szükségét fejtegetvén, előadja, hogy a czél az, hogy hazánkban lakó minden nemzetiség szívből, nyelvben és hazafiságban jó magyar legyen. Öt ezer pap azonban esküdött ellene hazánaknak.

Ezek lelkeikben, érzületben mindig ellentünk törekésznek. Ezekre számított bizton

sugár odon tornyát a reggeli világosság derengte be.

Nem sokára kűnn voltunk az állomásnál és engem szerencse csillagom abba a kocsiába vezért, a melynek kényelmes pamlagán az isteni Elektra pihent királyi kényelemben — bizalmas trics-tracrot folytatva Bényei Pistával, a vidéki színészek atyamesterével.

A vonat lassan megindult. Egyhangu altató zugása csendes álomba szenderítette az öserejt tragikát, csendes álomba szenderítette jó Bényei Pistát és csendes álomba ringatott engem is.

Ellehet képzeln, hogy milyen mély csendben utaztunk Kolozsvárig.

Tuske Pál

„A rettenetes Czár”.

Regény a rettenetes Iván korzszakából.

KÉT KÖTETBEN.

Irta: Gróf A. K. Tolstói.

Fordította Cläre Filmore után: AMICA.

MÁSODIK KÖTET.

V.

A kolostor.

(Folytatás.)

(46)

Az egész természet ébredni látszott és a fáradt ló ujult erővel ment tovább. Maxim előtt szülföldjének egy roppant területé nyult el, minden az anya országról beszélt, de szíve szomorú volt, azzal a szomorúsággal, melyet minden honfátára érzett, azzal a szomorúsággal, mely minden orosz szívébe oly mélyen be volt évdve. Az anyjára gondolt, a kit elhagyott, a saját egyedüliségére a világon és sok mindenre, miket ő maga is alig tudott meghatározni és mint egy önkénytelenül dalra nyitlak ajkai.

Valóban különös hatalma van az orosz dalnak!

A szavak magukra nézve nem érnek semmit, de a hangok az erős és határozatos pathosznak olyan mélységet fejezik ki... Végre sűtöt érzelmei erőt vettek rajta — és Maxim megereztette a gyeplőt és vadul vágta tovább a fát az erdőben az utat.

Nem sokára egy kolostornak a falai tüntek fel előtte és a reggeli szolgálatukat végző szerzetesek jöttek elebe, hogy őt üdvözöljék.

A kolostor szomszédságában minden a béke és nyugalom érzetét lehelte, még a madarak is mintha autogva énekeltek volna a fákon és a fák leveleit a szellő csak zajlatalln hozta rezgésbe.

— Végre itten egy olyan hely van, a hol egy időre megpihentethetem az én nyugtalan lelkemet — gondolta Maxim; egy két napig, míg az atyám felhagy azon reményével, hogy engemet utolérjen, itt fogok rejtőzni. A jó papok előtt egész lelkemet kitárom; talán megengedik hogy egy két napig itt maradjak!

Maxim nem csalódott: a kolostor főnöke, egy fehér szakállú, szelíd kifejezésű öreg ember, a legnagyobb szivességgel fogadta. Két szolga az iskolába vezette a lovát, egy másik kenyeret és tejet hozott Boyannak; Mindenki örülni látszott Maximnak, és barátságosan kínálták, hogy egyék.

De Maxim mindenen előtt győnni kívánt. Midőn az öreg ember azt meghallotta, gyanakodó tekintetét vetett Maximra, a menyire nyílt vonásai azt ki tudták fejezni, és szó nélkül vezette azon kis kápolnába, mely a kolostorhoz tartozott. Mihelyt a szászados fáktól körül vett kis szegényes imahelyre beléptek, Maxim az öreg pap lábaihoz borult és azt mondá —

— Atyám, én egy nagyon; bűnös ember vagyok!

— Akkor imádkozz az Istenhez — válaszolta a pap; az ő igralma határtalan; és gyermekeinek a megbánása mindig kedves előtte!

Maxim minden erejét össze szedte, és reszkető hangon azt mondá:

a bécsi hatalom, midőn tönkre akart bennünket tenni és ezekkel okozott rettenetes károkat nekünk. Elkeresztelik gyermekeinket, ha valaki Rák nevét viseli, szívesen csinálják belőlük Rátia-t, hol magyar lelkész is van, az abban a hiedelemben, hogy az állam ugyanis magyar, lanyhabban veszi a dolgot, mint a nemzetiségi pap. De különben is feltűzve az udvari befolyás által, felhasznál minden eszközt, hogy ellentűn törjön, könnyen magához ragadja a hatalmat és elnyomja a magyart. És ezért van szükségünk nekünk az állami anyakönyvezetésre.

De ebbe a főpapok nem nyugosznak bele. Ők előbb Rómát kérdezik meg, de bezegnek nekünk fogják megkérdezni Rómát, ha ellenség tör ellentűn, mert ellenség ellen a magyart még soha sem védte meg sem az imádás, sem a szentség; a magyart mindenkor csak a magyar véde meg egyedül.

Nem szabad kérdeznünk, hogy a kormány ki lova fia, kinek a borja, csupán elveinket tekintjük és azokat elfelejteti nem szabad.

Midőn tehát arról van szó, hogy kinek a szavát kövessük, a királyt, kormányt, azét, a sötét pártot, vagy Kossuth Lajosét, akkor pillanatig sem volt szabad kételkednünk, hogy mi csupán Kossuth szavát követhetjük. Lesznek majd nem itt, hanem más kertekben, kik mondani fogják, hogy kár volt a pártegységet megbontani, mert a pártnak tekintélye az országgyűlésen nagyobb, ha az egységes.

Kétféle igazság van. Vannak erős igazságok és vannak gyenge igazságok. A párt kitűző egysége nem ér semmit, ha az elvek egységén nem alapszik. Az ilyen egység olyanforma, mint mikor a kocsis elé is két lovat fognak, hátul is kettőt fognak be és akkor aztán hűzák mindkét felé, de előre nem megy így soha.

Közjogi elveinkben egyetértünk. Itt fentartjuk a jó testvéries viszonyt és sokkal jobb hogy különböztünk, mintsem, hogy örökösi viszálykodással és öldökléssel egymásra törtünk volna. Ha egyetértünk, jó, ha nem az is jó, a testvéries viszonyt tartjuk fenn azon időre, midőn ismét együtt fogunk harcolni függetlenségi törekvéseink mellett.

Szónok ismerteti az elnökválasztás alkalmával előterjesztett indítványát és kijelenti, hogy midőn az leszavazott, ő és barátai minden harag és keserűség nélkül kiváltak a körből, de nem a pártból, mert annak programján mit sem változtattak. Az ott maradtak aggodalommal nézik az egyházpolitikai javaslatokat, mert ők nem úgy akarják azokat megvalósítani, mint mi. Pedig hát nem is egyházi politikai kérdések azok. Jézus Krisztus példálú soha sem mondta, miként kell az anyakönyveket vezetni (Zajos helyeslés). Azokat senki sem bízta a papokra, csak egy véletlenül maradtak kezükön, a honnan most ki akarjuk venni.

Ezek után szónok röviden ismerteti a vallásszabadság eszméjét.

Végül rátér a polgári házasságra. A házasság — úgy mond — nálunk régente az egyház segélye nélkül egész Kálmán királyig a világi hatóság előtt kötötték. Csak Kossuth Kálmán alatt határozta el az országgyűlés, hogy pap előtt köthessék. A kath. egyház meg pláne csak 500 évvel később mondta ki, hogy az esketéseket pap előtt kell történnie. A szentség a polgári házasság által is fenntartatik, csupán a házasság jogi viszonyát rendezték azáltal, hogy az esketendő pár a világi hatóság képviselői előtt kötik meg házassági szerződésüket.

Hogy a papok ebbe nem egyeznek, nem kérdezzük. (Helyeslés.) Ők a házasságot megáldhatják, ezt a jogukat nem veszi el tőlük senki. Egyébiránt meg vagyok győződve, hogy beleegyeznek majd ők is ha már egyszer kimondtuk és nem lesz ellene kifogása sem a hercegprímásnak, sem a pápának.

— De atyám, az én bűnöm rettenetes. Hallgass ide! Az én szívem elfordult a csártól; én többé nem szeretem őt!

Az őrg pap rémülve nézett Maximra.

— Áyám, ne fordulj el tőlem! — folytatá Maxim — hallgass ki! És hosszasan és kétségbeesetten küzdöttem önmagammal; és sokat imádkoztam a szent képek előtt.

Igyekeztem a Cár iránt szívemben némi szeretetet találni; de mind hiába!

— Fiam — mondá a pap, szánalmas tekintettel nézve Maximra, — úgy kell lenni, hogy valami ördögi hatalom foglalta el a szívedet, és hogy te ok nélkül adod fel magadat. Lehetetlen, hogy valóban te ne szeresd a Csárdát. Sok gyónást hallottam már ebben a kis templomban; szentségtörés gyilkosság és mindenféle bűnöknek a gyónását, de a legmeggrösztebb bűnből sem hallottam soha azt mondani, hogy a mi Csárunkat nem szeretim!

Maxim elsápadt.

— Ugy hát — mondá — én rosszabb vagyok mint a szentségtörők, rosszabb vagyok mint a gyilkosok! Atyám! mit tegyek? Taníts meg reá! Okoskodj, velem! Az én lelkem sőt van tépve!

Az őrg ember folytonosan növekedő csodálkozással nézett Maximra.

— Fiam — mondá végre — én nem hiszek neked, te régalmazod magadat! Én nem tudom elhinni, hogy a szíved valóban elfordult volna a Csártól!

Az nem lehet! Gondold el, hogy a Cár több nekünk mintegy atya, és az ördögi parancsolat azt mondja, hogy tiszteljuk az atyánkat.

Fiam, te tudod a tiz parancsolatot, és mond meg nekem, hogy követed-e azokat? Maxim hallgatott.

— Fiam, tiszteld-e az atyádat?

mint ahogy nincs kifogásuk, hogy Európa más államaiban bebosták.

Ha ezt a törvényt meghozzuk, szolgálunk ezzel a függetlenségi politikának is; mert a főpapok és a mágánok mindig a bécsi udvarral tartották, most is azzal tartanak. Mi vagyunk és maradunk a régi párt. Az idő intő szava parancsolta nekünk magunktartásukat ügyben és a kérdésben a szabadelvűség álláspontja mellett épen a függetlenségi politika érdekében harcoljunk.

Ha majd ezek a kérdések a napirendről lekerülnek a közjogi kérdések ismét együtt fogják találni az egész pártot, amely egyelőre két helyen tanáskodik.

Az Isten áldja meg önöket!

Eötvös beszédét hosszú zajos tetszésnyilvánítások követték. A nép a beszéd hatása alatt megújuló lelkesedéssel tört ki és zajos tapsal fejezte ki tetszését.

Rendőrállam, jogállam, pártállam.

(Három cikk.)

I.

Az ancien régimét, a március előtti rendszert rendőrállamnak szeretjük elnevezni, mostani pseudo alkotmányos világunkat pedig a „jogállam” kedves zengést jelzőjével szoktuk megkényeztetni; „es will mich aber beddnen”, (a szavakat Kossuth is használja Irataiban) hogy az utókor ami jelenlegi „régimé”-ünket párt, sőt kortes államnak fogja bélyegezni.

A képviselőház alelnöke ügyének eddigi lefolyása ez állítás mellett csak újabb bizonyítékokat szolgáltat. Vagy mit mondunk Bokrossék s a Bokross-pártiak, kik többé-kevésbé nemcsak szabadelvűpártiak, hanem mamelukok, még pedig vad mamelukok s ebből kifolyólag hasonlíthatlanul közelebb állanak az államgépezet működését szabályozó kormánykérekekhez, mint én, mit mondunk Bokrossék s a Bokross-pártiak azon eljárásához, mely szerint a teljességgel a nyilvánosság elé nem tartozó ügyeket hírlapi szelvéstetés s polemikák tárgyává tették. Konstatálom, hogy Budapestn az első és affaire-re vonatkozó valótlanúságoktól hemzsező közleményt a Bp. Hírl.-ban Bokross urnak valamely tisztelője jelentette meg. Eanél sokkal súlyosabb támadás a régalmazás iránti kereset közlése vala.

Hát az ellen be nem érve az eddig általam ajánlott két forummal, nevezetesen a büntetőbírássággal s a pesti nemzeti kaszinóval még a közvéleményre is appellált. Mir kann's recht sein, ezen ténre is követem őket, csak tudjanak velem lépést tartani. Az ellen sincs semmi kifogásuk, hogy az összes szabadelvűpárti s kőmives lapok magukat emballirozák Bokross ur mellett, a magas színvonalon álló óvatoss P. Llyd.-tól kezdve a Pesti és Bpesti H.-kon folytatva az ádár, véres száju sakterkészságu — Nemzetg. Koncedálom, hogy a „Budapesti Hírlap” nem par excellence szabadelvű párti lap, de az utóbbi időben, kivált az egyházpolitikai kérdések felzárba kerülése óta kétségbe, ha nem fejleszette-e a jó szomszédsági viszonyt közös háztartással az egyre állandóbb jellegű öltöente cordiale.

Utólag a kormánynak a gondja, hogy a körülményekhez képest lelkesítse vagy fé-

kezze, fegyelmezze sajtóját, mely lelkesítési vagy fékezési s fegyelmezési procedurának nem utolsó, nem legkisebb talánabb eszköze a vályu zörgetése képezi. Abba is belenyugozom, hogy a szabadelvűpárt nem egy neves tagja heveskedik B. ur ártatlansága mellett, hogy nevezetesen a szabadelvűpárt Tiszához husó csoportjánál a Bokross delirium tetőpontjára hágott, (pedig hogy tudám összeveszíteni B.-t Tiszákkal, ha közveténném egy a kolozsvári kaszinó áltányán ezelőtt 4 évvel Bokrossal folytatott párbeszédem.) Az sem hangol le, hogy Bokross ur, mint hallom a bpesti országos szabadkőmives páholyok által Rakowski István utódjává ki volt szemelre. (Hogy jelöltése főnáll-e most is, nem tudom.) Sőt ellenkezőleg az intranzigens liberalismus, vagy is a Tisza frakció a kőmivesek s Bokrossék szövetségét lelkesen ádvózom, mert a legnagyobb kárörömmel fogadok mindent, mi a pseudoliberalismus lejáratására, diskreditálására, lealacsonyítására vezet.

És mégis én a kárörvendezést, mint mentelen érzelmét, bár nehesen, magamba fojtva azt mondom, hogy nem jól van ez így — nincs a rendjén azon politikai szempontok a tekintetek szűlté promiscuitás, mert a mit én reakciónárius, de nem suliikus aristokrata létemre is minden pártérdek fölé helyezek: az a becsületos emberek szolidaritása, az a haza érdeke. Ez utóbbi pedig csorbát szenved, ha a Tisza-fakció, ha a páholyok jóhiszemű tagjai ezután is eddig követett maguktartásához ragasszkodnak, ha Bokrossékkal ezután is egy hajóban fognak evezni. Hanem lehet, hogy szavaim el fognak hangzani a pusztában, ha a Bokross megmentésére irányzott göröcs örökösök, kétségbeesett kísérletek s illetéktelen beavatkozások 100-szoros erővel fognak megújulni; ismétlem: mir kann's recht sein, nem én iszem meg a levét; állók elébe, annál érdekesebb lesz a game, a játéksza, legalább nem lesz susstermát. És most szabadjon az április 18. és 19. napjainak apró incidenseit röviden előadni.

A Bokross által ellenem beadott régalmazás iránti kereset rémpostájától felzaklatott belsőm nyugtalansága lépteimet 18-án délután először a büntényítő osztály felé irányozta, hol Bodor vizsgálóbíró az azzal gyöngyöden megnyugtatólt, miszerint hamis vádakódás iránti keresetről semmit sem tud. De az iktatóban már nem voltak gyöngyödek, ott minden ovatos előkészítés nélkül az iktató könyv emonius lapját feltöltötték: „Apr. 17. B. E. Montbach S.-né s gr. Klebelsberg Zdenkó elleni hamis vádakódás iránti büntvény.” Onnan eljőve, háromnegyed 4-kor folkerestem br. Szentkereszthy Zeigmond, a kolozsvári k. tszék elnökét, 1. tőle a Montbach Sándorné br. Wesselenyi Mária urhölgy panaszkodóval felvett ama bizonyos nem te léjese n h jkv., 2. két általam az utolsó bűnpanaszhoz mellékleltet beadott okmány lemasolására az engedélyt kieszközlendő. Az első kérelmemet Elnök br. ő m ga kerekén megtagadta, azon el kell ismerni klasszikus okadatolással, miszerint ha mindjárt panaszon megbizottja, de ügyvéd nem vagyok; ergo nem engedhet meg nekem még a bepillantás sem. A magyar jogszilágnak jó lesz ezeket jegyzéskébe venni, mert egy kolozsvári tsvéki elnöknek sentenciái gazdag jogforrásokká lehetnek mind gya-

korlati, mind elméleti, mind irodalmi tekintetben. Én miután az „ergo” előtti és „ergo” utáni mondat között levő kérelmetlen okozati összefüggés előtt meghajoltam, szerényen megjegyeztem, miszerint egy hát alatt nem tehetem az ügyvédi vizsgát, a vizsgálati iratokat tartalmának ismerete pedig az egy hét alatt beadandó felebbezés előkészítéséhez mulhatlanul szükséges, azon jóindulatu tanácsossal istápoli ő m ga, miszerint a rekursus magírásához a megszüntető végzés is tökéletes elegendő! Miután ezen jóakaró tanácsért az Elnök bárónak halás köszönetemet kifejeztem, irántam való jószágát tetézte ő m ga azon szakaszeri utasítással, miszerint „a kihallgatási jkv. végett írásban folyamodom a k. tszékhez, az majd állást tart, határozatot hoz, erről értesít sajt.” (mely idő alatt gyönyörűen eltelhetik az appellatio benyújtására szabott egyheti határidő). Miután a törvény, s különösen a törvény személyesítési iránt feltételek bizalommal s devotióval viseltetem, mindenbe bele nyugodtam s épen eszen bizalommal fogva a megszüntető végzés, mely br. Szentkereszti véleménye szerint egymaga is elegendő a felhívás megkeresztéséhez, kézbesítésének kérdését szőnyegre hoptam. Ő m ga a rögtöni kézbesítésre vonatkozó kívánságomat egyelőre nem teljesíthetőnek mondotta, miután a végzés távirati bejelentésének megfelelőleg bpesti lakásomra küldetett, azonban valóban tulzotti szívesességében még a felhívás jelentés elfogadásával is megkínált, mit azonban diskreditáló nyájasságával visszaadni nem akarván, visszautasítottam. Csupa diskreditációt és a világért sem azért, hogy a 8 napi határidő a felebbezés jelentéssel egyidejűleg kezdetét véven, esetleg eltelt volna a rekursus beadására szabott 8 napi terminus s jogerőre emelkedett volna a megszüntető végzés, a nélkül, hogy még csak is láttam volna. Isten órjon, hogy ilyen aggyálaim lettek volna. Denn wie der Schelm ist, so denkt er. Akkor egy negyed 5 volt. A hivatali óra a kolozsvári tszék büntényítő osztályánál csak 5-ig tartván s utóbbi egy külön a polgári osztálytól meglehetősen távol eső épületben épen a Bokross Elek ur házában elhelyezve lévén, sürgősen kértem az elnököt az engedélyt az említett 2 okmány lemasolására.

Elnök: „Csak menj, Veres irattárnok kiadja.” Én: „Ugy fest, hogy nem fogja kiadni a te speciális felhatalmazásod nélkül.” Elnök: „Csak menj, ha megtagadja, adok irást.” Én: „Fogadjunk egy szivartás-kába, hogy megtagadja.” Elnök: „Csak menj!” 4 óra 20 perc volt. Elhajtottam a vizsgálóbíróshoz. Veres irattárnok ur kijelenti, hogy írásbeli meghagyás nélkül semmit meg nem mutat. Viszakkocsikázom az elnökhez. „Ugy-e mit mondtam?” Én: „Hja, a törvény.” Én: „A törvény rendeli, hogy én sőtákat tegyek...” Én: „Bizony a törvény”, s szavainak nyomtatékot adandó, ő m ga szorgosan elkezd lapozgatni valami törvénytárban vagy gyűjteményben. Én: „Köszönöm, elhiszek neked mindent. Inkább állítsd ki részemre a névjegyet. És mit gondolsz Veres irattárnok mért nem akarta megmutatni nekem a saját okmányaimat?” Én: „Neked itt minosek okmányaid.” Én: „Hát a báróné nevében emelt bűnpanaszomat támogató rám bízott, vagy bízza volt okmányait a bárónak?” Élnök: „Bizonyosan aggyálai voltak.” Háromnegyed 5 óra! 6-ig van a hivatali óra. Le vagyok késve! De azért fennen tiltakozom az olyan léha felfogás, az olyan tökéletlen insinuatió ellen, miszerint mind ezek a kolozsvári tszéki elnök részéről elkövetettek volna czélzatosan, hogy a hivatali órárt velem elmulasztassam, a törvényes terminusból kiejtsen, a jogorvoslatlól eldőlson, és hogy engem kiférasszon. Igaz, hogy marosludasi s keszhelyi képviselőjelöltségem idejéből egy s más epizód jut eszembe p. o. a mikor a keszhelyi választási elnök Bogvay Máté a választók hivatalos jegyzékét nekem a függetlenségi antise-mita jelöltek teljességgel megmutatni nem akarta, de az ilyen bűnös összehasonlítások gondolatát is jámbor, istenfélő, törvénytisztelő honpolgár létemre, belső felháborodással azonnal magamtól elutasítottam. Apaga Satanas! Sőt ellenkezőleg a legnagyobb megnyugvással távoztam haza, mert ha előttem, a panaszon megbizottja előtt oly gondosan titkolnak el mindent, oly féltékenyen iparkodnak az ügynek jelentéktlenebb mozzanataitól is távol tartani, természetesen a vizsgálati sikere, az igazság kiderítése érdekében így okoskodtam én: mennyivel szigorubbak, sőt kérelmetlenebbek lesznek panaszlott Bokross Elek ur iránt.

Igaz, hogy a következőleg hangzó kartellből: „Mgs. gróf Klebelsberg Zdenkó urnak.

Bokross Elek ur Mgdól fegyveres elégtételt kér azom öt jellemében sérteni látszó kifejezéseikért, melyeket Mgd... beadványában ellene használt.

Aláírva: Gr. T. K. s. k.

x.

minden ép eszt ember azt olvassa ki, hogy Bokross urnak behatóan s részletesen meg kellett ismerkedni a büntető aktákkal s ebből kifolyólag a kolozsvári k. tszéknek Bokross E. ur fő (had) sędéjét T. D. grófot a forrásnak, melyből megbizója a sértő kifejezéseik ismeretét merítette, megnevezésére szorítani kellene. De ez fallacium. (Trugschluss.) A kolozsvári királyi törvényszék reputációját a gyanúnak még árnya sem szabad, hogy elhomályosítsa. S én részemről fennen hirdetem, hogy a kol. k. tszék hírnevét feltétlenül a saját itélő tehetőségem fölé helyezem, bármely ezzel ellenkező felfogás a legvakmerőbb önhittaságról tanuskodván.

S a megnyugvason kívül még azon edes öntudattal távoztam haza, hogy Kolozsvár, szletései városom valóóságos miniatörvényszékkel dísekedhetik s azért az eladottakat az egész magyar jogászvilág különös figyelmébe ajánlom. Nem kételkedem, miszerint nem csak az I. folyamodásu bíróságok, de a k. táblák, sőt még a nm. k. kuria is sietni fognak a kolozsvári k. tszék fentebbiekből folyó jogelveit a gyakorlatát maguknak appropriálni.

Fájdalom, fenjelést kellemes érzelmek, „a teljes megnyugvás” s „az edes öntudat” jótékony összhangját alaposan megsavarta s nagyon elkieserített egy 6-kor az „Erdélyi Híradó”-ban megjelent cikk, melyben egy genosz, istentelen, égotromló — bizonyosan anarkista azon hallatlan kijelentésre vetemedik, miszerint „bármilyen végzést vagy ítéletet hoz a kolozsvári k. tszék, az neki Luft, vagy hogy diplomatikusabban fejezze ki magát — mit is mondott csak Waterloonál a francia gárdacapatok parancsnoka Cambronne, midőn az angolok megadásra szólították?” Felháborodással tettem le a lapot s méltatlankodásomban még a cikkíró nevét is meg nézni elfelejtettem.

Azonban a kolozsvári k. tszék iránt való határtalan tisztelt s bizalom dacára is, kíváncsiságomat a kihallgatási jknyvre vonatkozólag lekdndeni nem tudván, másnap az az ápril. 19-én 2 barátom, név szerint:

Gróf Spanochi Lipót és br. Nyáry László társaságában fél 12 órakor újból felmentem a tszék elnökéhez s a szokásos bemutatások megtörténte után a következőleg apostrofáltam: „Mgs. Elnök — bár ur, egy oly ügy marult fel, mely felé egész Magyarország figyelve van irányozva, s azért kíváncsian tartom, hogy részemről egy lépés se történjék a kellő ellenőrzés nélkül. E végből fölkerám a 2 barátomat, miszerint ide felkísérni saiveskedjenek, hogy tanu legyenek minden kiejtés s még kiejtendő szavainknak, nem különben az összefüggés helyreállításának kedvéért a Mgd. szavait is emlétköbe vészhessék esetleg, ha Mgd. megengedi, hogy ezen egész audientióról, melylyel megajándékozni kegyeskedett, szabályos jknyvet vegyenek föl.” Miután az elnök ezeket a jkv. felvételeken kívül apicidálta, megújítottam a kihallgatási jegyzékőny betekintésére vonatkozó kérésemet. Hogy a lemasolást is kifejezetten kértem-e, arra nem emlékszem. Br. ő Mga azt a legnagyobb kézséggel teljesítette, jókedvűen konstatálván, hogy urakkal van dolga, mely találó megjegyzéssel legfényesebb bizonyosságát adta hatálatlan logika vezetése alatt álló eszméjársának, mert csakugyan urakkal (többes számban) volt dolga 19-dikén, holott tizen-nyolcadikán csak egy urral (egyszámban). S nem is kételkedik senki sem egész Magyarországban, mikép épen az egyes és többesszám közti különbségnek felett meg a 18 és 19. kelt elhatározásainak különbözősége. Azért is a legkorlátlanabb elismerés adójá illetik meg az elnök ur magasztos igazságérzetét, hogy magát, az épen a két egymással ellenkező elhatározása közé eső, egy merénylő kés pennájából folyt hírlapi elucubratió által ellenem hangoltatni nem engedte. De itt hamarosan, még mielőtt késő, helyre kell igazítanom egy vastag tévedésemre. Ugyanis br. Elnök ur ő m ga, midőn újból való alkalmatlankodásomat a kihallgatási jk betekintésének megtagadására való utalással emilleg menteni megkísérlettem, azonnal felvilágosítani méltóztatott, miszerint a mu napon sem tagadta meg tőlem a panaszon bárónéval felvett kihallgatási jkv. megmutatását. Miután még elnökbaró az összes vizsgálatok lemasolása iránti újabb szóbeli kérés elnöki intézkedéssel való tüsténati ellátására részemről történt megpendítését egészen vastag nélkül hagyta, mielő azonnal észre vettem, hogy a köteles szerénység s egy kolozsvári k. t. tszéki elnöknek tartozott tisztelet határait messze túlléptem s utra való a következőké megjegyzet nekem átszolgáltattam. A Montbach Sándorné igazolt meghatalmazottja Gr. Klebelsberg Zdenkó urnak megengedem, hogy a Bokross Elek ellen beadott feljelentés következtében folyamatba teit megszüntetett vizsgálat iratait feladgy

— Nem tiszteltem! — mormogá Maxim alig hallható hangon.

— Nem! — ismétlé a pap, hátra lépve és keresztet vetve magára. Te nem tiszteléd az atyádat, és nem szereted a Csárt! Miféle ember vagy te?

— Én — én — válaszolá a fiatal opritohnikai — a Skooratov — Byelski fia vagyok!

— A Malyonta fia!

— Igen! válaszolá Maxim és hevesen kezdett sirni.

A pap hallgatott szánalmat kezdett érezni Maxim iránt.

— Fiam — mondá végre — beszélj el nekem mindent; ne titkold el előttem semmit; mikor kezdél gyűlöletet érezni a csár iránt?

Maxim ekkor elkezdte az Alexandrov faluban folytatott élet módját beszélni és utolsó telálokását az atyjával és az éjeli szokását. Lassan beszélt, gyakori szünetekkel, többször megállott, hogy gondolatait összeszedje, hogy semmit se felejtessen el és a lelki atya előtt semmit se rejtessen el. Midőn bevégezte a gyónását, földre sötötte a szemét és aggyálisan várta a pap határozatát.

— Mindent elmondál? — kérdé az őrg ember, bizonyos vagy benne, hogy a csár ellen, vagy a szent Oroszország jóléte ellen soha semmii rosszat nem követél el?

A Maxim szemei szikráztak.

— Atyám — kiáltá — inkább meghalnék a legborzasztóbb halállal, minthogy szülőföldem ellen összeesküvést csináljak! Bűnös vagyok abban, hogy a csárt nem szeretem, de árulást nem követtem el ellene!

A pap az ifju fejére tette a kezét.

— Maxim — mondá — az Isten szolgájának az öntudatos és öntudatlan bűnei meg vannak bocsátva!

A Maxim lelké: csendes öröm töltötte el.

— A szent Egyház nem hibáztathat téged a miért a csár faluját elhagytad. A kísértés elől menekülni mindenkinek kötelessége. De őrizkedj, ne hogy az emberimen ellenségeinek a sugalmazására hallgass! Őrizkedj, ne hogy a Koorbaki példáját kövesd, a ki egy erős nemes magas állásáról alantabb való állásba szülyedt, mint a pokolban levő lélek!

Az igralmas Isten — folytatá az őrg ember sóhajtra — jónak látta a mi sokféle bűneinkért reánk nehezíteni a kezét és nem minket illet meg, hogy az ő rendszereit bíráljuk. Midőn ő éhséggel és nyomorúsággal látogat meg bennünket, mit tehetünk egyebet, mint hogy imádkozunk és az ő szent akaratának alázattal alávetjük magunkat? És most is ugy vagyunk. Egy igrámatlan, kegyetlen csár uralkodik felettünk és mi nem tudjuk, hogy miért kínos és öldöklő a nép!

Mi csak azt tudjuk, hogy az Isten által van hozsánk küldve és alávetésnek meg kell hajtani a fejünket. nem Irva Vassilievich előtt, de ő előtte, aki őt küldte! Eszünkbe kell, hogy jusszon, a mit a próféta mondott:

„A mely nép jót cselekszik az Urnak színe előtt, annak bölcs uralkodók és igazságos bírók adának, de a mely nép gonoszat cselekszik az Urnak színe előtt, annak fejedelméi és bírái is gonoszok lesznek és a gonoszoknak minden nemüket meglátogatattik.”

— Fiam — folytatá — maradj velünk, jőjj és élj közöttünk. És midőn eljön az idő, hogy itt hagj bennünket, akkor én és az egész rend imádkozni fogunk, hogy az Isten őrködjék felletted, bár merre jársz. És mostan — folytatá a pap jóindulattal — gyere velem az éterembe. Miután lelki szűkegyeinket kielégítettük, a testünkére is tartozunk figyelmet fordítani.

(Folyt. köv.)

let mellett — betekinthesse. Báró Szécsényi Zsigmond, kir. törvényszéki elnök, közszemélynyilvánítások mellett 2 kisérőmellel elbucsuztam az elnök úrtól s a kolozsvári palais de justice-ből távoztam, azon fokozott magnyugvással, hogy a Bokross Elek ur ellen, illetve, miután akkor a B. elleni eljárás befejeződött volt, Bokross rágalmazási keresete folytán az ellenem a Montbach S. né, sz. báró Wesselenyi Mária ellen meginduló vizsgálat részrehajlatlan vezetésének újabb hatalmas biztosítását a becses zálogai szerzemem meg a mélyen tisztelt elnök azon bölcs intézkedésével, melylyel a vizsgálati iratok részéről teljesítendő tanulmányozása alatt felügyelet alá helyezni méltóztatott.

Gróf KLEBELSBERG ZDENKÓ.

Füldői levél.

Málnás május 26.

Tekintetes Szerkesztő úr!

Ez a mi kies fekvést és kitűnő gyógyhatású füldöntésként eddig sohasem részvett a megérdemelt pártfogásban. De hát minek ezt mondani? Hiszen ez a sorsa mindenki háza füldöntésnek, ezt jól tudjuk. Pedig itt is már évek óta lehetőleg mindent megtettek a község kényelmének előmozdítására, a mi még nagyobb lendületet vett most, hogy a birtokosság vette át a füldöntésként, mely kiváló szorgalommal és buzgalommal látott hozzá, hogy a füldöntésként jobb sorsra érdemes fejlődési stádiumba hozza.

Igy legujabban új meleg füldöntésként épített a mindenki által megasztalt Herkules nevű viselő hideg füldöntésként a mai kornak megérdemelt pártfogásban. De hát minek ezt mondani? Hiszen ez a sorsa mindenki háza füldöntésnek, ezt jól tudjuk. Pedig itt is már évek óta lehetőleg mindent megtettek a község kényelmének előmozdítására, a mi még nagyobb lendületet vett most, hogy a birtokosság vette át a füldöntésként, mely kiváló szorgalommal és buzgalommal látott hozzá, hogy a füldöntésként jobb sorsra érdemes fejlődési stádiumba hozza.

A jelen évi füldöntésként Salamon János és fia Vilmos jeles zenekarárt szerződött Kolozsvárról.

A vendégek szórakozásáról és mulattatásáról is fogunk gondoskodni.

A birtokosság, hogy a kitűnő gyógyhatású Málnás-füldöntésként gyors előhaladását és fölvirágzását előmozdítsa, együttes elhatározás folytán az összes lakosokat kibeleté, kimondta, hogy a füldöntésként a től sem zene, sem gyógy, sem pedig casinóidíjat venni nem fog, továbbá a lakóházak után 15 napon belül 5 százalékos, 30 napon belül 10 százalékos, egész időnyel pedig 20 százalékos árendát fizet. A füldöntésként pedig 10 jegy után 10 százalékos kedvezményt ad.

Olyan kedvezmények ezek, melyeket máshol hiába keresünk. Ezek által Málnás füldöntésként a füldöntésként a től sem zene, sem gyógy, sem pedig casinóidíjat venni nem fog, továbbá a lakóházak után 15 napon belül 5 százalékos, 30 napon belül 10 százalékos, egész időnyel pedig 20 százalékos árendát fizet. A füldöntésként pedig 10 jegy után 10 százalékos kedvezményt ad.

A birtokosság ezen tette bizonyára elismerésre és dicsejtésre méltó, mert ezzel Málnás füldöntésként a füldöntésként a től sem zene, sem gyógy, sem pedig casinóidíjat venni nem fog, továbbá a lakóházak után 15 napon belül 5 százalékos, 30 napon belül 10 százalékos, egész időnyel pedig 20 százalékos árendát fizet. A füldöntésként pedig 10 jegy után 10 százalékos kedvezményt ad.

S ha továbbra is ügyes kezekben lesz a füldöntésként, úgy nemcsak megérjük, hogy a kis füldöntésként nagy lesz. Ugy legyen!

ÖREG.

MINDENFÉLE.

Kolozsvárt, május 30.

— **Apponyi Albert** gr. tegnap este néhány órát töltött Kolozsváron. A hiváló pártvezér Dezső úr az esti 6 órai vonatnál, dr. Groisz Gusztáv egyetemi tanárt látogatta meg és ennek házában néhány tisztelője társaságában vacsorált. Azután körül látogatott Apponyi a városban s 11 órakor éjjel néhány tisztelője társaságában a vasútra ment s a 11 órai vonattal elutazott a fővárosba.

— **Kolozsvármegye** holnap közgyűlést tart. A közgyűlés érdekes tárgyai lesznek a nádasmenti járás főszolgabírói állásának betöltése, a vármegyeház felépítése továbbá a gyalui vasút kezdeményezésének kérvénye, hogy Kolozsvármegye 105.000 frt. értékű törzsszármazást vásároljon. Hiszünk, hogy Kolozsvármegye közönsége egyelőre tartózkodni fog az újabb megterheléstől és igen megfontolja a dolgot, mielőtt a jelenlévő lépésre határozna el magát.

— **A templom** körüli épületek helyén, a hol a mérsáros társulat lebontás alá kerülő áru helye van, mint értesültünk, a közúti vasút részére a lakó épületek akarnak emelni. Ámbar nem tétellezül fel a hatóságtól, hogy engedélyt adjon épület emelésére arra a helyre, a melyről az épületek eltávolítását majdnem egy fél századig folyt a gyűlés, még is szükségesnek tartjuk ezt felemlíteni, hogy a közönséget megfélemlítő tiltakozás céljából minden ilyen megépítési tervről előre tájékoztassunk.

— **Postalai miszeriák.** A Budapest — Kolozsvár és Kolozsvár — budapesti vonalon a postai továbbítás és kézbesítés körül nagyon sok miszeria van, a miből a levelező közönség gyakran szenved rövidséget. Felemlítjük ezt a postai igazgatósághoz intézett ama nyílt kéréssel, hogy a dolognak utána nézzen és a bajt orvosolni sziveskedjék. Megjegyezzük, hogy készséggel becsátjuk kívánsága esetén rendelkezésére a kívánt adatokat. A panaszok tárgyai ezek: 1. feladott valaki Kolozsvárt Budapestre egy ajánlott levelet a hó 24-én. Okvetlen sátkés volt, hogy megkapják 25-én d. e. Megkapják a helyett 25-én délután s így annak elintézése a késés miatt lehetetlenné vált. 2. feladott a hó 20-án három küldeményt három címzettnek három küldeményt. A küldeményeknek 21-én reggel 7 óra 20 perczkor Budapestre kellett volna, hogy legyen s délelőtt 9 óra előtt a címzett kezeihez kellett volna, hogy jussanak. Ám de ezek hiába vártak. A küldeményeket csak délután kézbesítették, — tehát oly időben, mikor már azoknak hasznát nem vehették. — Ezzel a posta tetemes kárt, kellemetlenséget és bosszúságot okozott. — 3. Feladott Budapestre lapunk címére pénteken egy express levelet. Megkaptuk vasárnap. Mint ez adatokból látható, itt nem esetleges, hanem rendszeres késedelemzésről van szó, a mi annál kellemetlenebb, mert azokkal a küldeményekkel történik, amelyek fontosabbak és sürgősebbek s a melyekért a közönség jóval többet fizet. A közönséges bérmentéssel feladott küldemények azonban pontosan megérkeznek mindig a kellő időre.

— **Torna vizsga.** A kolozsvári polgári fiu iskola torna-vizsgálata a hó 31-ikén d. u. 4 órakor lesz a torna-vivoda udvarán. Ez idei torna-vizsgálat az eddig tartott vizsgálatoknál nagyobb szabású. Lesz egészen a miniszteri utasítás szerint lesz szabad és rendgyakorlat, csapatverseny, játékok versenyek u. m. 5 perczig tartó gyaloglás, súlydobás távolra, magas és táv. ugrás, futások 100 és 150 méteresek és pózna-műsorok. Az eddigi jutalmak nem pénz, vagy könyvek lesznek, hanem névre és versenyemre kiállított elismerő okiratok, melyeknek maradandóbb a becsük a növendékekre nézve bármint is. Az érdeklődő tanügyi barátoknak és szülőknek figyelmébe ajánlunk e szépnek ígérkező torna-vizsgálatot. Megjegyezzük, hogy a növendékeknek kizsáti tervezett oklevelek helyett, vagy mellett szükségesnek látjuk fenntartani azt, hogy szorgalmasabb és jelesebb növendékeknek a testi nevelést és a testedző sportot tárgyzó könyvek adassanak. Erre felhívjuk az illetékes tanfőnöki és a testi nevelés barátainak a figyelmét.

— **Kolozsvári zene konzervatórium** 1893. május hó 30-án (kedden) a városi vígadó nagy termében házi hangversenyt tart következő műsorról 1. Gade. Zongora. Hármask. Allegro animato, Allegro molto vivace, Andantino, Allegro con fuoco. Farkas Ödön (zong.). Ruzitska Béla (hegedű) Szerencsi Ede (gord). 2. Verdi. A földfal és Ave-Maria. "Othello" című dalműből. Enekl. Halász Adél. 3. Fielitz. Desidero. Clarinetten előadja Kacsos Pongrácz. 4. Massenet. Duett "Eva" című mystériumból. Előadók: Urbanetz Emilia és dr. Bardócz Gyula. 5. Grieg. Suite, vonós zenekarra. Prelude, Sarabande, Gavotte, Musette, Air, Rigaudon. Kezdeté esti 7 órakor.

— **Társalgó rendőrök.** Sokszor volt már alkalmunk tapasztalni, hogy a kolozsvári rendőrök — különösen az ujonczok — a helyett, hogy a körend felett örködnek, összeállanak a nöcselésekkel és igen sokszor óráig elbeszélgetnek. Igen természetesen, hogy e beszélgetés között egyáltalán nem szeretik magukat zavartatni és igen sokszor megsejlik, hogy ha esetleg valamely rendelkezés igényelne a közbelépést, hát a t. cz. ujoncz rendőrök szép csendesen tovább diskurálnak mert felfogásuk szerint rendnek akkor nem muszáj lenni a mikor a rendőr — diskurál. Hát mi ezt a rendőri tekintélyt illetőleg igen rossz szokásnak tartjuk és fel is hívjuk a főkapitány ur figyelmét ezekre a diskuráló rendőrökre, s ejtse módját annak, hogy az ilyenféle idillikus jeleneteket a posztan álló rendőrök többé ne rögtönözzenek, mert ma holnap oda lesz a — rendőri tekintély és ebből még baj lesz.

— **A kolozsvári kir. országos javítóintézet** iskolájában megtartandó 1892—93 tanévi zárvizsgálatok sorrendje a következő: Junius hó 2-án d. e. 9 óráról 12-ig a katolikus, d. u. 2 óráról 4-ig a protestáns, d. u. 5 óráról 6-ig az izraelita növendékek vizsgálja a hit és erkölcs tanból. Junius hó 3-án d. e. 9 óráról 12-ig az alsó tanfolyam 1-ső és második osztályának az összes tantárgyakból, d. u. 8 óráról 8-ig a középső tanfolyam 1-ső és 2-ik osztályának vizsgálja az összes tantárgyakból. Junius hó 5-én d. e. 9 óráról 12-ig a felső tanfolyam 1-ső és 2-ik osztályának vizsgálja az összes tantárgyakból. D. u. 2 óráról 3-ig a kezdők, 3 óráról 4-ig pedig a haladók csoportjának ének vizsgálja. D. u. 5 óráról 7-ig a kezdő és haladó csoport vizsgálja a torna, katonai és tüzelői gyakorlatokból. Junius hó 6-án d. e. 9 órakor az intézet kápolnájában és a protestáns imaterében ünnepélyes istentisztelet.

istentisztelet után az intézet vizsgatérképében a.) az igazgató tanészáró beszéde, b.) a növendékek érdemvizsgálatának felolvasása és c.) a könyvjutalmak kiosztása.

— **Gyászhir.** Imét egy 48—49-beli öreg honvéd hunyta le a szemeit Kolozsváron örök álomra. Köleséri János városi polgár és asztalos-mester halt meg. Köleséri, mint 23 éves fiatal iparos lépett a honvéd szolgálatba. Beállta után nem sok időre a fegyver gyárba rendelték, hol mint munkás, egész a fegyverletételig dolgozott. Sok nevezetes dolognak volt szemtanúja, melyeket, a mikor beadta igazolványait 1891-ben a kolozsvári erélye múzeumnak, leírni igért. Kár, hogy nem tette, ki tudja, mily adatokat vitt magával a sirba. Köleséri, mint városi polgár is köztisztviselő és becsülésben résztvett. Egykor jó médban élt és sokat adozott a közügyekért. Most azonban egy idő óta nem kedvesztett neki a sors, küzdött anyagiakkal és küzdött évek óta a betegséggel. Előbbi daczúra polgártársai, ismerősei tisztelést és becsülést mindig megtartottak, kik részvételt veszik az elhunyt halála hírére. — Nyugodjék békével!

— **A ref. diákok majálisát** a kedvezőtlen idő miatt szombatra, junius 3-ra halasztották, — hanem ekkor aztán annál bizonyosabban és annál sikerültebben fogják megtartani, mivel az időjárás is ekkor megígérte, hogy fényes meleg nappal kedveskedik.

— **Eljegyzés.** Hadházy Sándor kolozsvári m. kir. adószírt a napokban jegyezte el Orbán Teréz (vált Nagy Mihály) urasszony kedves, szép leányát — Nagy Terézt, a zilahi társaskörök egyik kedves alakját. A szép családi ünnepélyen, mely id. Orbán Károly takarékpénztári pénztárnok házában folyt le, nagy számu rokonság vett részt, köztük Geréb Márton ref. koll. tanár és családja Kolozsvárról.

— **Dr. Pataky S. Leó** ma egy a lapunkban megjelent és a mentő-egyesületre vonatkozó híre közleményt vettünk, melyet térszűke miatt csak holnap adhatunk.

— **Kirándulás Radnára.** Az EMKE közgyűlése alkalmából a kárpát egylet tegnap kirándulást rendezett az egylet borvölgyi füldöntésként. A kirándulásnak nem a legjobb idő kedvezett, híres volt és az eső permetezett. — Mindamellett a merész társaság, mely térvölgytől nem akart elállni, elindult tegnap reggel nyolcz órakor Dezső Bethlen Állott gróf elnök vezetésével. A kirándulók közt vannak Sándor József, EMKE alelnök és Velits Ödön tordai polgármester is. A milyen szerencsésük van, még kiderült az idő a kirándulás alatt!

— **Adakozás.** Mihalisi Mimi Kolozsvárt, egy értékes broschet ismerősei körében kisorsolt és az ezen után begyűlt 25 frt. összeg a siketnének helybeli országos intézet javára küldötté be. Az intézet felügyelő bizottsága a nemesszóló adakozónak a legáltalánosabb közönetét nyitvánitja.

— **Meghívás.** A kertészeti egylet külön-külön ülésén szokott szakosztályai — egy pár sürgősen intézendő közérdektől ügyben, holnap, május 31-én szerdán d. u. 6 órakor a városi háza közgyűlése termében együtt tartják gyűlésüket, a melyen hogy minél számottevőbb részt vegyessen a tisztelt tagok, igen kéri a szakosztályok elnökei e kéreget.

— **Vásárnapi munkaszünet,** Kolozsváron, mint huszezer négy lakosságu városban, az tizletkez jun. és jul. havában 12 óra helyett délelőtt 10 órakor zárják be a boltot. E boltzárás junius első vasárnapján veszi kezdetét.

— **Egy tizenhárom éven felüli jó háztól való fiu tanoncznak** axonál felvétetik V a s z i Sándor épület- és butor-asztalos tizletébe Major-utca 5. sz. Kolozsvárt.

— **Gorembaság.** Ma panaszoltak szerkesztőségünkben, hogy a pénzügyi hivatalnál P. G. állami végrehajó fel, a Felekek szembem gorombáskodik. Felhívjuk Hegedűs Ferenc pénzügyi igazgató ur figyelmét a tisztviselői illetlenkedésre.

— **A kolozsvári pénzügyi-réség** ünnepi gyűléséből az Emkének 1 frt 50 krt, a siketnének intézetének szíatén 1 frt 50 krt adományozott lapunk útján. Az összegeket rendeltetési helyükre juttattuk.

— **Szomorú jelentés.** Tartassalvy Pálffy Dénes, a mag, valamint gyermekei: Pálffy Mártha és férje vargyasi Dániel Lajos és gyermekei: Lajos, Ferenc és Margit —; Pálffy Marie és férje: B. Bánffy Kázmér és leánya: Marianne —; Pálffy József —; továbbá az elhunyt édes anyja: öz. b. Bánffy Jánosné szül. Wesselenyi József —; az elhunyt testvérei: b. Bánffy Polixena és férje: b. Kemény Kálmán —; b. Bánffy Ráchel és férje; gróf Wass Béla és gyermekei —; az elhunyt sógorodja: öz. b. Bánffy Zoltáné szül. gróf Teleki Erzsébet és gyermekei —; az elhunyt öccse: b. Bánffy János nevében szomorúan jelenti nejeinek: Losoncai báró Bánffy Jósafának f. hó 27-én hosszas szenvedés után történt elhunytát. A boldogult hült testmei Vécsen f. hó 29-én d. u. 4 órakor fognak az ev. ref. egyház sirbolyájában örök nyugalomra helyeztetni. Vécs, 1893. május 27-én.

— **A székeludvarhelyi** ev. ref. kollégiumban az 1892—3 iskola évi nyilvános közvizsgálatok május 26-án vettek kezdetüket és junius 27-én fognak végződni.

— **Fiume kossoruja.** Fiuméből táviratozva levelezőnk: A magyar kikötőváros képviselőtestülete mai ülésén Ciotta polgár-

mester indítványára elhatározta, hogy a honvédszoborra utólag kossorút tesz. A város kossorúját gróf Batthyány Tivadar, Fiume országgyűlési képviselője teszi le a szoborra.

— **A marosludasi** ev. ref. egyház saját pénztára gyarapítására 1893. junius hó 4-én, a Császár-féle vendéglő fedett kerti helyiségében nyári mulatságot rendez.

— **A felvinczi férfi-daléylet** 1893. junius 4-én, vasárnap Maros-Ujvárt a „Liget”-ben felérőben saját pénztára javára táncszalag egybekötött sárkötő dalostélt rendez.

— **As eláh ísgatók ellen.** Nagy-szebenből arról értesitenek, hogy Gödri vizsgálatbíró, a ki a vizsgálatot vezető virradólag házkutatást tartott dr. Batui Cosma, Parthen, dr. Baross, Cristof és leveleket és nyomtatványokat foglalt le, melyek igazolják, hogy a bizottság szervezeti összefüggésben áll az oláhországi román ligával és az erdélyrezi oláhok közt rendszeres ísgatást folytat a magyar állam ellen.

— **Szarvasmarhák felpuffadása ellen.** Egy gyakorlati tapasztalatot szerzett gazdától a következő sorokat vettük: Az eddigi szokás szerint a szarvas marhákát puffadás esetén Trokár-ral szokták megszurni, hogy a gáz meg ne ölje. Ugyanoly formán történt tavaly az én tehénemmel is. A tehén állat orvos kezelte, pár nap mulva behajattam a K-monostori intézetbe a hol kezelési hiánya miatt másnapra (estétől reggelig) elpusztult. A mult héten takarmány és legelő hiánya miatt a luzerna és lóheres kertbe hajattam a marhámat abban a hitben, hogy a kert elég kopár arra, hogy sokat ne ehesenek, azonban a számításom nagyon mecsalt, mert több napi legelés után egy napon két darab, két-három nap mulva három darab állatom puffadt fel. — Esembe jutott ekkor, hogy egy alkalommal egy öreg magyarországi tisztársammal gazdasági dolgokról beszélve, ez a többek közt, mint biztos szert ajánlotta a puffadás ellen, az alábbi módot: 1 csomag 4 kros dohányt egy evő kanál zsirba összegöngyölve, az állat torkába bedugni, hogy nyelje le. Ez orvossg után fél óra hosszat jártatni. A fenti módszert axonál axonál alkalmaztam és bála az égnek, mind a két alkalommal sikeresen használt. Azt hiszem, hogy a gazdaközönségnek figyelmébe ajánlani ezt a szert jó lenne.

— **Felhőszakadás.** Belgrádból sürgönyzik, hogy Niv, Aolax és Grejacz környékén nagy felhőszakadások voltak, minek következtében a vizek kiáradtak. Az árvis megrongálta a vasutvonalakat és hidakat. A forgalom megszokott. Az ár elpusztította a vetéseket. Hét emberélet is áldozatul esett az árvisnek. Hivatalos jelentés különben még nem érkezett.

A triesti általános biztosító társaság (Assicurazione Generali) f. é. május hó 6-án tartott 61-ik közgyűlésén bejelentették be az 1892 évi mérlegeket.

A társaságadasi jelentéséből látjuk, hogy a társaság életbiztosító díjtartaléka 2.817.742 frt 02 krral szaporítottatott, minel fogva 1892. évi december hó 31-én 34.082.883 frt 61 krra emelkedett, mig kár és nyeresemény részesülési tartalékok cimen 910.197 frt 70 krt vezettették az számlára elő. Az 1892 évben 20.469.779 frt 90 krt erejéig köttettek új életbiztosítási tőkeösszegek 141.876.438 frt 70 krra emelkedtek, az életbiztosítási ágban az év folyamán bevett díjak 5.792.410 frt 13 krt tettek

A tiz és szállítási-biztosítási ágban a díj és illeték bevétel 9.139.397 frt 44 krt volt, miből 2.871.888 frt 28 krt mint díjtartalék és 771.283 frt 86 krt mint kártartalék lett minden lehelről menten a jövő évre átvitelre, holott az 1892 december hó 31-én érvényben volt biztosításiokért a jövő években esedékesek való díjtötelevények összege 25.791.181 frt 60 krra emelkedett.

Károkként az 1892 ik évben 8.851.456 frt 69 krt fizetett ki. Ehhez hozzáadva az előbbi években teljesített kártötelevényeket, a társaság alapítása óta károkokra jöben 253.099.377 frt 58 krra igen is tekintélyes összeget fizetett ki. Ebből a kifizetési összegből házára 476.899.262 frt 00 krt esik, melyet a társaság 150.805 károcsében fizetett ki

Az értékpapírok ártályam ingadosása fedezésére alakított tartalék 1892 december 31-én 1.892.792 frt 95 krra emelkedett a mellett, hogy soroslás alá eső és a növevőkön beváltható értékpapírok csakis növevőkön vétettek fel a mérlege, mig a nyereség tartalék alapszabályszerű mérvében, a részvényesek fele összegében vagyis 2.625.000 frtban, az ingatlan tartalék 1.289.410 frt 93 krra összegben a végre a kétes követelések tartaléka 80.000 frt fenntartott.

Ezen nyeresemény tartalékok emellegfogva összesen 5.796.273 frt 87 krt tesznek ki.

A társaság biztosítási akapjai az ideál atutalások fölött 46.528.568 frt 62 krról 49.182.470 frt 81 krra emelkedtek és eleveendő értékekben vannak elhelyezve, melyekből több mint 14 millió magyar értékre esik.

Az elért 798.840 frt 71 krra tizta nyereseményből a társaság osztálékul részvényenkint 120 frtot aranyban vagyis 800 frankot fizet.

A közgyűlés egyhangulag és lelkesedéssel határozta el hogy Jókai Mórt, ki az igazgatósági tanács több év óta tagja 50 éves frid jubileuma alkalmából tüdvéni neki szerencsét kíván és egyuttal a társaság büszkeségének ad kifejezést, hogy igazgatósági tagjai sorában e legtehetségesebb magyar írótt dörvölheti.

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék” eredeti távirata.)

A képviselőház ülése.

Bpest, máj 30.

A képviselőház mai ülésén napirend előtt, kötvös Károly és Madarász József interpelláltak a kormányt.

Az után felolvasták a királyi kéziratot mely a képviselőház ülését szeptember 25-éig elnapolja.

Ezzel az ülés két órakor bevérgződött

Porosz választások.

Bpest, május, 10.

A porosz képviselőház ülését a választások miatt elnapolták.

Betörő oláhok.

Nagy-Szeben, május 30.

Itten az oláh nemzeti párt emberei éjjel Gödri vizsgálatbíró hivatalos szobájába betörték.

Gödri vezeti ugyanis azt a vizsgálatot, mely az oláh memorandum ügyében foly. A betörők az ablakokat faszítették be és úgy hatoltak a szobába, honnan, az iratokat elrabolták.

Szerbiai választások.

Budapest, május 30.

Szerbiában ma kezdtek meg az újképviselő választásokat.

Az egész országban csend és nyugalom uralkodik.

József főherczeg Debreczenben.

Budapest, május 30.

József főherczeg szemlelájában tegnap Debreczenben megnézte a honvédség gyakorlatait.

A népszerű főherczeg tiszteletére díszebédet rendeztek.

Ma külön vonaton a hortobágyra utazott a főherczeg — annak megtekintése végett.

Felirat a képviselőházhoz.

Budapest, máj. 30.

Szeged és Szabadka városok törvényhatóságai elhatározták, hogy a főrendiházreformja ügyében feliratot intéznek a képviselőházhoz.

Főispáni belkiatás.

Budapest, május 30.

A somogy megyei főispánt fényes ünnepek közt iktatták be hivatalába.

Fogadás az udvarnál.

Budapest, május 30.

As udvarnál tegnap este Bécsben nagy fogadás volt. Megjelent a királyné is. Rendkívül sok fiatal udvarkepes hölgyet mutatnak be.

A főherczegek és herczegnők teljes számában; valamint a delegátusok közül is számarosan jelentek meg a fogadáson.

Öngyilkos katona.

Budapest, május 30.

Sopronban Deutch huszárkaprá főbe lötte magát, mivel ezredese a legénység előtt felpofozta.

Rendelét visszavonás.

Budapest, május 30.

A nyomdász-egylet feloszlató rendeletet Hieronymi visszavonta.

Főelész szerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Segéd-szerkesztő és kiadólaptalajdonos:

MAGYARY MIHÁLY.

Nyiltér.*)

Nyilatkozat.

Az „Ellenzék” 110. számában 1893. május 16-án a napihírek között „Nem jó magyzolai” cím alatt egy a személyemet, becsületemet, jó hírnevemet és társadalmi állásomat sértő és megdöntő közlemény jelent meg. Tudomásomra jutott, hogy ezen becsületsejtést és rágalmazást tartalmazó közlemény szerkesztője egy állami tisztviselő és pedig a naszádi tekintetes kir. adóhivatal ellenőre, Skoda István ur.

Nem az a szándékom, hogy a közlemény valódiságát vagy adatait elhagyva helyen ecsezteljem, hanem csakis a mélyen tisztelt olvasó közönség szives tájékoztatása érdekében kívánom tisztelettel kijelenteni, hogy Skoda István naszádi adóhivatali ellenőr ur ellen az incriminált cikks szerzéséért törvényes megtorlás végett, jogtanácsosom által a kellő lépéseket már megtettem és az eredményt annak idején a szives olvasó közönséggel szintén e lap hasábjaiában közölni leszek bátor.

Naszádon 1893. május 26-án

Kiváló tisztelettel

Brecher Hersch.

Nyilatkozat.

A Beddházi Béla ur és közöttem lefolyt becsületsejtési ügyben a Beddházi Béla ur megbízottjai segédeim előtt az általuk nekem kézbesített jegyzőkönyv alapján, illetve tanúsítása szerint kinyilvánították, miszerint Beddházi Béla ur a fegyveres elégtétel adására nem hajlandó, — ezért én Beddházi Béla urat, ki sérteni és gorombáskodni tud, de sértéseit helyt állani nem képes, gyáva, a jövőre becsületbeli ügyek lovagias elintézésére minősítetlennek, s mint segédeim is segédei előtt kijelentették, az ügyet részemről véglegesen befejezettnak nyilvánítom.

Gyula-Fehérvárt

Hirdetmény.

Alföldi közszégi előjáróság ezennel közhírré teszi, miként a hőrség tulajdonát képező, idáig Bosiu Antal vállalkozó úr által használt és a községtől és vasúti állomástól 3 kilométernyi távolságban fekvő homok-kőbánya, melynek terméke elismert, valamint a vidék lakosai által igen kedvelt kőanyag és melyből a magyar állami vasutak egy hosszú vonalán idáig csak is ezen bányából származó kő használtatott építkezési célokra, folyó évi június hó 15-től fogva hat évre hasznóbérbe adatik.

A hasznóbérbe adás folyó évi június hó 15-én nyilvános szóbeli árverés után, Apácza község irodájában fog megtörténni.

Zárt, 10%-os bántapénzzel ellátott és Brassóvármegye Apácza községi előjáróságához címzett írásbeli ajánlatok is elfogadhatók, csak hogy az ajánlatban világosan kitüntetendő, hogy a részletes feltételek ismereteseek s azoknak ajánlattevő magát aláveti.

Apácza, 1893. évi május hó 22-én.

A községi előjáróság:

Márton Pál,
bíró.

486. (2-2)

Kovács Gyula,
jegyző.

Sz. 14030—1893.

487. (1-3)

Pályázati hirdetés.

Alföldi pénzügyigazgatóság kebelében megüresedett évi 500 frt segélydíjjal javadalmazott fogalmazó gyakornoki állásra ezen pályázat hirdettetik.

Felhívtnak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, jogvézettségüket, az államvizsgák letételét, egészségi állapotukat igazoló bizonyítványukkal felszerelt pályázati kérésüket szabályszerűen folyó évi június hó végéig ezen igazgatóság-hoz adják be.

Magy. kir. pénzügyigazgatóság.

Sz.-Udvarhely, 1893. évi május hó 25-én.

REINOLD.

TÜZES KARÁCSON deési kir. közigyőzőnél

100 forint havi fizetéssel közigyőzői helyettes,

esetleg

80 forint havi fizetéssel olyan közigyőzői jelölt,

a ki hagyatékai ügyek önálló tárgyalására törvényes qualificatióval bír:

alkalmazást nyerhet.

Az évenként mintegy 100 napra kiterjedő helyszíni tárgyalások, illetve kiküldetések eseteiben az alkalmazást nyerő napidíjakban is részesül.

A román nyelvet legalább beszédbeni bíró jelentkezőnek előny adatik.

465. (3-8)

VICTORIA BUDAI KESERŰVIZ.

Hivatalos vegyelemzés szerint a föld legértékesebb keserűvize. 8 kiállításán kitüntette Dr. Duschek tanár, udv. tanácsos Bécs, kitűnő keserűviz. Dr. Braun v. Fernwald tanár, udv. tanácsos Bécs, kitűnő hatása. Dr. Lambi tanár Varsó, legkitűnőbb hatása keserűviz. Dr. H. E. Roscoe tanár Manchester, nagy orvosi becsület bíró viz. Dr. MacLagan tanár Edinburg, kitűnő forrás. Hasonlóan nyilatkoznak magyar, orosz, sőt. orvosok.

Összehasonlítási táblázat,

melyből kitűnik, hogy a "Victoria" forrás a föld legértékesebb keserűvize tartalmazza. Az alantabbi számok a szilárd alkatresek összegét mutatják egy liter vízben.

Victoria	58'08	Königs Bitterquelle	37'55
Rakoczy	58'53	Pühner Bitterwasser	32'72
Franz Josef	52'29	Friedrichshaller	25'29
Hunyadi László	31'07	Seidchütter	23'21
Hunyadi János	41'78		

Bővebb értesítés a körlevelekben.

Lerakat: Minden fűszerkereskedésben.

Tulajdonos: UNGAR IGN. és FIA BUDAPESTEN.

262. (4-7)

Tízszáz kölcsönös. — Részvényesei nincsenek.

Az összes nyereség a biztosítottak javára esik.

A legnagyobb és leggazdagabb

pénzügyintézet a világon.

Biztosítási alapja

907 millió

frank.

THE MUTUAL
NEW-YORKI ÉLETBIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG
ALAPÍTOTT 1843.
Biztosít
emberéletet
legkülönbözőbb és leg-
előnyösebb
módszerek szerint.
Prospektusokkal és tüzetezsebb felvilágo-
sítással szolgál az
Erdélyrészi aligazgatóság
Kolozsvárt, Belhid-utca 16. sz. alatt.

Árlejtési hirdetmény.

A szászvárosi ev. ref. egyházközség templom-tornya fedélzetének ez évben eszközleendő megépítése céljából folyó évi június hó 18-án d. u. 3 órákor az első napi lakoson árlejtést tart, a hol terv, költségvetés és árlejtési feltételek előbb is megtekinthetők.

Kikiáltási ár költségvetéssel előirányzott 5320 o. é. forint, mely összegnek 5%-át árverezni kívánók készpénzben vagy értékpapírban az árverező bizottság kezéhez letenni kötelesek.

Zárt ajánlatok árverés megkezdése előtt tehetők.

Szászváros, 1893. évi május hó 29-én.

495. (1-2)

Kebeli tanács.

Sz. 956—1893.

490. (1-1)

Árverési hirdetményi kivonat.

A b-hunyadi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Brisan Vanucz végrehajtónak Kardos Mária Bogdán Danyiláné végrehajtást szenvedő elleni 88 frt tőke követelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében, a b-hunyadi kir. járásbírósg területe levő, Retyiczeli községi 216. tjkben foglalt A. I. 1-4. számok alatti ingatlanokra az 1881. évi LX. t. czikk 156. §. a) és d.) pontja értelmében társulajdonosok illetményére és 314 frt kikiáltási árban ezennel az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1893. évi július hó 3-ik napján délelőtti 10 órákor Retyiczeli községében, a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is elfogadhatók.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bántapénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt szolgáltatni.

A kir. járásbírósg telekkönyvi hatóságától.

B-Hunyadon, 1893. évi február hó 25-én.

VÉGH JÓZSEF,
kir. aljbíró.

ASSICURAZIONI GENERALI 1892. ÉVI MÉRLEGE.

BEVÉTEL

Nyereség- és veszteség-számla az A mérleghoz (1892)

KIADÁS

A tétel neve										Üzlet			Vagyon			Összes			A tétel neve										Üzlet			Vagyon			Összes																	
										frt			kr			fl													frt			kr			fl																	
										frt			kr			fl													frt			kr			fl																	
1. Díjtartások a múlt évről:										211149914			1732599			3120258			231665571			23165571			1. Visszatérítési díjak:										29068451			77345818			11135668											
a) díjtartások																						a) díjtartások																														
b) szállítmánybiztosítás																						b) szállítmánybiztosítás																														
c) jégbiztosítás																						c) jégbiztosítás																														
2. Tartalék oly károkra, melyek 1891. decz. 31-én még függőben voltak:										3953894			30517363			384533			76524896			76534896			2. Károk:										frt 2,021,213.31			427,193.21			301370862											
a) tűzbiztosítás																						a) tűzbiztosítás										kifizetett károsszegek			frt 693,752.23			10,372780														
b) szállítmánybiztosítás																						b) szállítmánybiztosítás										kifizetett károsszegek			frt 33,975.57																	
c) jégbiztosítás																						c) jégbiztosítás										kifizetett károsszegek			frt 36,087.72																	
3. Díjak a törlesztés levonásával:										69077176			17068983			1812563			883566331			883566331			3. Díjtartások 1892. deczember 31-én még folyó díjtartásokra:										frt 3,764.17			4027319			412270961			412270961								
a) díjtartások																						a) díjtartások																														
b) szállítmánybiztosítás																						b) szállítmánybiztosítás																														
c) jégbiztosítás																						c) jégbiztosítás																														
4. Kötényváltások:										27498917			862894			2011599			30373410			30373410			4. Jutalékok:										7840168			401152			8700306			8700306								
a) díjtartások																						a) díjtartások																														
b) szállítmánybiztosítás																						b) szállítmánybiztosítás																														
c) jégbiztosítás																						c) jégbiztosítás																														
5. Tőke elhelyezések jövedelme:										4000			176103			23422413			1792349			25701159			25701159			5. Alapítványok költségei:										5013564			1005737			194192			60708575			60708575		
a) díjtartások																						a) díjtartások																														
b) értékek adott életokek kamatai																						b) értékek adott életokek kamatai																														
c) Állam- és más értékpapírok kamatai és osztalékai																						c) Állam- és más értékpapírok kamatai és osztalékai																														
d) Kamatok váltóeszközök, folyó számlától és ágyó																						d) Kamatok váltóeszközök, folyó számlától és ágyó																														
6. Nyereség különféle értékesítések folytán										635736			635736			635736			635736			6. Adók és illetékek:										2321188			1166632			3423			24724230			24724230								
a) díjtartások																						a) díjtartások																														
b) szállítmánybiztosítás																						b) szállítmánybiztosítás																														
c) jégbiztosítás																						c) jégbiztosítás																														
7. Az ellátási pénztár kamatai																						7. Az ellátási pénztár kamatai																														
8. Kötés költségei																						8. Kötés költségei																														
Összesen										1222130203			2612683			1248571			1248571			Összesen										1222130203			2612683			1248571			1248571											

Nyereség- és veszteség-számla B mérleghoz. — Életbiztosítási osztály. (1892)

1. Díjtartások a múlt évről:										1. Visszatérítési díjak:									
a) díjtartások	312414134									a) díjtartások	37548739								
b) díjtartások	9158311									b) díjtartások	23175118								
c) díjtartások	30325234									c) díjtartások	18621176								
2. Tartások 1891. deczember 31-én még függőben lévő körök:										d) díjtartások	18621176								
a) díjtartások	51321371									e) díjtartások	18621176								
b) díjtartások	51321371									f) díjtartások	18621176								
c) díjtartások	51321371									Levonva visszatérítési díjak fejében									
3. Díjtartások a múlt évről:										a) díjtartások	24893372								
a) díjtartások	51321371									b) díjtartások	24893372								
b) díjtartások	51321371									c) díjtartások	24893372								
c) díjtartások	51321371									3. Kötény visszaváltások:									
4. Kötényváltások:										a) díjtartások	24893372								
a) díjtartások	6931434									b) díjtartások	24893372								
b) díjtartások	6931434									c) díjtartások	24893372								
c) díjtartások	6931434									4. Díj és költség:									
d) díjtartások	6931434									a) díjtartások	53124262								
e) díjtartások	6931434									b) díjtartások	53124262								
f) díjtartások	6931434									c) díjtartások	53124262								
5. Tőke elhelyezések jövedelme:										d) díjtartások	53124262								
a) díjtartások	4000									e) díjtartások	53124262								
b) díjtartások	176103									f) díjtartások	53124262								
c) díjtartások	23422413									Levonva a kiegészítési részletek									
d) díjtartások	1792349									Nettó-tartalék									
6. Nyereség különféle értékesítések folytán										a) díjtartások	346238361								
a) díjtartások	635736									b) díjtartások	346238361								
b) díjtartások	635736									c) díjtartások	346238361								
c) díjtartások	635736									Összesen	1222130203								
7. Az ellátási pénztár kamatai										Összesen	1222130203								
8. Kötés költségei										Összesen	1222130203								
Összesen	1222130203									Összesen	1222130203								

VAGYON

Az ASSICURAZIONI GENERALI Vagyonállása 1892. deczember 31-én.

TEHER

Folyó szám	A tétel neve	A			
------------	--------------	---	--	--	--